

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

77ste jaargang
december 2020

Mannenbond
CGK

4

PAGINA IN DIT NUMMER:

- 2 Van de voorzitter
- 3 Meditatie
- 6 Bijbelstudie Amos 7
- 10 Bijbelstudie Gods weg met koning Josafat
- 12 Boekbespreking
- 13 Nieuws uit Veenendaal
- 14 Bijbelstudie Kolossenzen deel 5
- 16 Geloof in het gezin
- 17 Drie-enig God
- 21 Vragen staat vrij
- 23 Gebed in corona tijd
- 24 Themadagen

Colofon

Uitgave van de Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen in Nederland

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio februari 2021

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie e.d.)

Abonnement

Leden € 15,- per jaar
Niet-leden € 20,- per jaar
Losse nummers € 5,- per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag
worden openbaar gemaakt of veelevoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden,
hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie,
microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voor-
afgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op
het auteursrecht.

Van de voorzitter

Ik schrijf dit stukje op donderdag 12 november. We zitten nog steeds midden in de coronacrisis. Het aantal besmettingen en ziekenhuisopnames door het coronavirus zijn gelukkig aan het afnemen. Maar of het zo blijft, is afwachten. We zullen er allemaal naar uitzien dat er een wending ten goede komt en dat de HEERE een einde maakt aan de ernstige pandemie die over heel de wereld gekomen is.

Voor het werk van de mannenverenigingen heeft de crisis ook nog steeds gevolgen. Zo konden we op 10 oktober jl. niet samen- komen op de bondsdag. We zagen er als bestuur naar uit om u te ontmoeten om samen te luisteren naar een lezing en met elkaar te zingen. Er is niets van gekomen, omdat samenkomen niet verantwoord was. En zo lopen we er telkens tegenaan: we leven in een crisis die ons leven en ons kerkelijk leven diep raakt.

En dan komen de adventsdagen weer in zicht. De periode in het kerkelijke leven waarin we mogen stilstaan bij de eerste en de tweede komst van Christus in deze wereld. Gewoon- lijk wordt in dit nummer mijn openingswoord van de afgelopen bondsdag gepubliceerd, maar nu is het een meditatie over Christus' wederkomst geworden. De HEERE zegene de lezing ervan en doe ons, misschien nog meer dan anders, met verlangen uitzien naar de komst van Gods Zoon op de wolken. Dan breekt er een nieuwe toekomst aan waarin niemand meer zal zeggen: 'Ik ben ziek'. Ook deze tekst spreekt ons meer aan dan anders.

Een liefdevolle groet, broeders!
Ds. C.J. Droger

Hij komt!

Ds. C.J. Droger

Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben (Op. 1:7)

Het is eigenlijk heel opmerkelijk dat de Bijbel geen titel heeft. We noemen het boek waarin we het Woord van God aantreffen 'de Bijbel' en dat betekent letterlijk: 'boeken'. Dat klopt ook, want in de Heilige Schrift treffen we 66 boeken aan. Geschreven in een tijdspanne van ongeveer 1600 jaar door verschillende auteurs in heel verschillende omstandigheden. Ze werden allemaal gedreven door de Heilige Geest en zó ontstond op een bijzondere manier het Woord van God.

Inderdaad, wel een wat aparte titel voor de Heilige Schrift: 'de Bijbel'. Maar we noemen hem al eeuwen zo en dat zal wel niet anders worden. Toch is er in de theologie wel nagedacht over een mogelijke titel voor de Bijbel. Eén van de voorstellen voor een titel voor het Woord van God is de uitdrukking: 'Hij komt'. Dekken deze woorden de hele lading van de Bijbel? Volgens mij niet helemaal, maar wel voor een groot deel. In dit voorstel wordt met 'Hij' de Heere Jezus bedoeld. Inderdaad, in de Bijbel gaat het vaak over Zijn komen.

In het Oude Testament wordt veel gesproken over Zijn eerste komst in deze wereld: Zijn geboorte in Bethlehem en wat daarop gevolgd is. In de adventstijd die we weer mogen beleven, mogen we het weer nagaan en overdenken. Misschien wordt er op de mannenvereniging een inleiding gehouden over profetieën in het Oude Testament,

die heenwijzen naar de eerste komst van Christus in deze wereld. Het is de moeite waard om dit na te gaan. We zullen zien dat het Woord van God een eenheid is en dat God getrouw heeft vervuld wat Hij in de tijd van het oude verbond heeft beloofd aangaande de komst van Zijn geliefde Zoon.

In het Nieuwe Testament wordt dat uitvoerig aan ons verteld. Tegelijk horen we daar dat Christus na Zijn heengaan uit de wereld nóg een keer naar de aarde zal komen. Daar heeft Hij zelf over gesproken en daar hebben de apostelen het ook over gehad in hun preken en correspondentie. De tweede komst van Christus in deze wereld noemen we Zijn wederkomst. Daar willen we het in deze meditatie met elkaar over hebben.

Advent

Het woord 'advent' zegt dat we het over de komst van iemand hebben, want 'advent' betekent 'komst' (en geen verwachting). De apostel Johannes wijst in zijn boek waarin hij meedeelt wat hij allemaal op het eiland Patmos van Godswege gezien heeft al vrij snel op wat ons allemaal te wachten staat op de laatste dag van de geschiedenis van de wereld. Hij vraagt er echt aandacht voor, want hij begint zijn opmerking in Openbaring 1:7 met het woordje 'zie'. Als we dat in de Bijbel lezen, mogen we wel even rechtop op onze stoel gaan zitten en goed gaan opletten. Dan komt er iets belangrijks dat onze gespannen aandacht vraagt. Wat wil Johannes dringend onder onze aandacht brengen?

‘Hij komt met de wolken’, lezen we. Die ‘Hij’ is Christus. Johannes omschrijft Hem in vers 5 als de getrouwe Getuige, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde. In de verzen 10-18 komen we Christus opnieuw tegen op een ontzagwekkend manier. Daar zegt Hij zelf dat Hij de Alfa en de Omega is, de Eerste en de Laatste. En wat een imponerende verschijning heeft Hij, als Hij zich openbaart aan Johannes. Zijn lievelingsapostel valt als dood aan Zijn voeten, als hij een blik op zijn Meester slaat. Déze Christus komt terug. Op een tijdstip dat vaststaat en bij God de Vader bekend is.

Een gevangen blik

Hoe komt Christus terug? ‘Met de wolken’ staat er. Dat wijst op de grote majesteit en heerlijkheid waarmee Christus zal terugkomen. Dat zal onbeschrijflijk indrukwekkend zijn. Eerst zullen er geweldige dingen in het heelal gebeuren. De zon en de maan zullen ophouden met schijnen en de sterren zullen van de hemel vallen. De krachten van de hemel zullen heftig bewogen worden (Mat. 24:29). En dan komt Christus terug, vol majesteit, vol heerlijkheid. En alle engelen van God zullen daarbij aanwezig zijn én te zien zijn (Mat. 25:31). Waarschijnlijk zal een heerlijk en fel licht Zijn verschijning omgeven. En dan neemt Christus plaats op de troon van Zijn heerlijkheid om het laatste oordeel te gaan uitvoeren.

Iedereen zal op dat moment alles uit zijn handen laten vallen en met open mond dit zien gebeuren. Heel het openbare leven stopt en staat stil. Net zoals in het voorjaar bij de intellectuele lockdown, maar dan nog radicaler. De ogen van iedereen zullen naar de hemel getrokken worden.

Ja, dat zegt Johannes ook. ‘Elk oog zal Hem zien’. De mensen die nog leven bij Christus’ wederkomst zullen Hem allemaal zien. Niemand zal zijn ogen een andere kant kunnen laten opgaan. Mensen die blind zijn, kunnen opeens (weer) kijken. En degenen die bij Jezus’ wederkomst al overleden zijn? Het Woord van God zegt ons dat zij allemaal zullen opstaan en ook hun ogen zullen de terugkomende Koning in Zijn heerlijkheid en schoonheid aanschouwen. Ook zij die nooit in Hem hebben willen geloven en Hem zo als het ware hebben doorstoken, zullen Hem zien. Iedereen zal getuige van Jezus’ wederkomst zijn. Miljarden mensen zullen dit meemaken. Er zal er niet één gemist worden...

Ook u en ik gaan dit meemaken. Misschien denken we wel eens: gaat het in de Bijbel ook over mij? In ieder geval in Openbaring 1:7. Daar gaat het ook over uw en mijn ogen. Is dat wel eens diep en echt tot ons doorgedrongen? Augustinus zou zeggen: ‘Tua res agitur’ (uw zaak wordt behandeld). Dat geldt zeker ook voor Openbaring 1:7. Het geldt natuurlijk voor het hele Woord van God.

Knielen

Als we dit indrukwekkende gebeuren zullen aanschouwen, gebeurt er iets. Dan gaan we allemaal door de knieën voor de Heere Jezus. Niemand zal rechtop blijven staan (Filp. 2:10v.). Gaan we allemaal op dezelfde manier door de knieën? Het zal een tweërlei soort knielen zijn. Voor een groot deel van de knielende menigte zal het een gedwongen en angstig knielen zijn. Voor een kleiner deel van de menigte zal het een vreugdevol en dankbaar knielen zijn. Het zal meer iets hebben van aanbidding. Twee soorten mensen zullen er op de dag van Christus’ wederkomst zijn. Zoals

die er ook nú zijn: mensen die Jezus niet liefhebben én mensen die Hem hebben lief gekregen. Onze positie nú bepaalt de manier van ons knielen stráks.

Het is een indringende vraag voor ons allen op welke manier wij zullen knielen, als de Heere Jezus terugkomt. Zal dat met grote vreugde zijn óf met intense angst? Zal het een aanbidden in verwondering zijn óf een neervallen vol ontzetting? We krijgen in de adventstijd de gelegenheid om stil te staan bij deze belangrijke vraag en om te zoeken naar een eerlijk antwoord erop. Weet u het antwoord al? Is het nog onzeker? Weten we het antwoord nog niet? Of weten we dat het nog niet goed zit?

Het is nú nog de tijd om de Heere Jezus te zoeken en te vinden als de Redder van ons leven. Ook nu nodigt Hij u dringend tot zich. Vlucht dan tot Hem en word behouden door het bloed dat Hij stortte. Vind in Zijn dood het leven dat duurt tot in eeuwigheid. Door Gods Geest worden we ingelijfd in Christus en krijgen we deel aan de schatten en gaven die Hij verworven heeft. Wie werkelijk in Christus gelooft, is gered van zijn zonden en voor eeuwige behouden.

Verlangen

Als we door Gods genade en door het werk van Gods Geest in Christus zijn, hoeven we niet bang te zijn voor Zijn wederkomst. Dan mogen we die grote dag verwachten met een groot verlangen (Nederlandse Geloofsbelijdenis). Dat zal wat zijn, als de Heere Jezus terugkomt om al Zijn kinderen in heerlijkheid op te nemen en te leiden naar de vernieuwde aarde waar zij onder een nieuwe hemel voor eeuwig mogen wonen. Daar zal geen zonde meer zijn en geen ziekte. Geen gebrokenheid en geen gebrek. Geen ontrouw en geen

ongeloof. Daar zal alles volmaakt zijn. Daar zullen we weer helemaal overeenkomen met waar God ons voor heeft geschapen, namelijk de verheerlijking van Zijn Naam.

Wat zal het goed zijn om op de nieuwe aarde te wonen. Er zal nooit meer een einde aan komen. Als we er een miljoen jaar zullen hebben geleefd, staan we nog maar aan het begin. Het gaat ons voorstellingsvermogen ver te boven. Maar dat het er heerlijk zal zijn, is duidelijk. God zal alles en in allen zijn. Er is niets wat daar bovenuit gaat.

Als Paulus over deze dingen aan de Thessalonicenzen geschreven heeft, eindigt hij met de woorden: 'Zo dan, troost elkaar met deze woorden' (1 Thes. 4:18). Ik hoop dat ik u dat met deze meditatie heb mogen doen.

Bijbelstudie

Amos 7: 1 – 8:3

Inleiding

Bijbellezers en Bijbelverklaarders hebben al vroeg opgemerkt dat er tussen Amos 6 en 7 een overgang zit. Amos 1-6 vormen een eenheid; Amos 7-9 ook. Deze twee delen vormen samen één geheel. In beide delen gaat het om een openbaringen die Amos te zien krijgt. (Amos 1:1, 7:1, 4, 7). Verschil is dat in het tweede gedeelte de HEERE in visioenen (met symbolische beelden) laat zien hoe Hij tegen Zijn volk zal gaan optreden. De boodschap van die visioenen is echter geen andere dan de profetieën uit het eerste deel. Het tienstammenrijk Israël krijgt Gods onafwendbare oordeel aangezegd vanwege al hun ongerechtigheden.

Maar er is meer. Behalve de visioenen wordt in het tweede deel een stukje geschiedenis van Amos meegegeeld (Amos 7:10-17). En verder klinkt er zowel na het vierde als vijfde visioen een boeteprediking (Amos 8:4-14; 9:5-10). De laatste wordt onverwacht en onverdiend gevolgd door een heilsprofetie (Amos 9:11-15).

Mijn bedoeling was eerst om deze drie laatste hoofdstukken van Amos in één Bijbelstudie te behandelen, met een focus op de vijf visioenen. Maar dan moet er zoveel blijven liggen. Dat is jammer. Daarbij zou de verwerking en toepassing van deze Bijbelstudie thematisch erg veel overlap hebben met de Bijbelstudie over Amos 5 en 6. Daarom heb ik ervoor gekozen om in deze Bijbelstudie aandacht te geven aan de eerste vier visioenen, inclusief de interruptie van Amasia in

Ds. C. Cornet

de tweede helft van Amos 7. Het vijfde visioen en de heilsprofetie komt dan de volgende keer aan bod.

De vijf visioenen

Vooraf een paar algemene opmerkingen over het verband tussen de vijf visioenen. Deze laten, net als de profetieën in Amos 1-6, een opklimming zien in zwaarte van Gods oordeel, eindigend met de voorzeggings van de ondergang van heel het volk. De toenemende dreiging in de visioenen kan met een aantal zinsneden zichtbaar gemaakt worden:

- 1^e en 2^e visioen: “Het zal niet gebeuren, zei de HEERE.” (Amos 7:3; 7:6)
- 3^e en 4^e visioen: ”Ik zal het [volk] niet langer voorbijgaan.” (Amos 7:8; 8:2)
- 5^e visioen: “Ik zal Mijn ogen op hen richten ten kwade en niet ten goede.” (Amos 9:4)

Deze opklimming maakt duidelijk dat het kwade dat God moet brengen over Zijn volk vast ligt. Niet omdat God daar naar uitziet, maar omdat het volk blijft volharden in hun afwijken van de HEERE en Zijn dienst. Het volk verbreekt daarmee Gods verbond met hen. Juist omdat die band met God, besloten in een verbond, er is, wil God er alles aan doen om de relatie te redden. Elk visioen is een dringende oproep tot bekering.

Over de vijf visioenen is opgemerkt dat er verschillende seizoenen in terug te vinden zijn. De sprinkhanenplag is in de lente te plaatsen (1e visioen), het vuur van de brandende zon in de zomer (2e visioen)

en de korf met vruchten in de herfst (4e visioen). Misschien heeft Amos deze visioenen verspreid over het jaar te zien gekregen. We proeven daarin dan iets van Gods taaie geduld met Zijn volk. God sprak niet maar af en toe, maar telkens weer (verg. Jer.7:25).

Eerste visioen: de sprinkhanen

Het opvallende in dit eerste visioen is dat het oordeel van de sprinkhanenplaag zich vooral tegen het volk richt. De eerste snee (het gras van de eerste maaibeurt) is namelijk al van het land en als belasting aan de koning afgedragen. Elke volgende maaibeurt mag ten goede komen van de bevolking. Maar zover komt het niet. Want Amos ziet sprinkhanen komen die alles opvreten.

Gods oordeel treft volgens dit visioen allereerst het volk. Dat is niet willekeurig. De mensen leven immers in dezelfde zonden als hun koning. Tegelijk wordt met dit oordeel iets uitgebeeld wat we vaak zien wanneer rampen een volk overkomen. De armen worden het eerst en zwaarst getroffen. De rijken slaan zich er (nog) wel doorheen. Is het niet omdat zij hun buit al binnen hebben, dan is het wel door de armen nog verder uit te buiten. Zij eisen niet alleen de eerste snee op, maar roven als sprinkhanen ook de rest van de oogst.

Amos beseft dat Gods oordeel moet komen vanwege de zonden van het volk. Daarom bidt hij om vergeving. De profeet is hier priester. Hij bidt voor het volk. De manier waarop hij bidt geeft een inkijkje in het hart van Amos. Hij is intens betrokken op het volk! Hij weet wat hun grootste nood is: de zonde. Daarom bidt hij niet of de Heere de straf op de zonde wil intrekken, maar bidt hij om vergeving. Want dan wordt de zonde weggedaan.

Amos beseft dat hij niet bij God voor het volk kan pleiten omdat het in geestelijk opzicht kinderen van de oprechte Abraham zijn. Integendeel. Ze laten in alles zien dat ze geestelijke nazaten zijn van de onoprechte Jakob (die naam wordt in vers 2 genoemd). Amos schildert in zijn bidden het volk niet beter voor dan het is. Maar tegelijk is de God van Abraham toch ook de God van Jakob geweest. Ook aan Jakob is de verbondszegen beloofd en gegeven! Daarom mag Amos toch pleiten.

Tweede visioen: het vuur

Het tweede visioen bevat dreigender taal dan het eerste. God roept dat Hij een rechtszaak heeft. En Zijn oordeel is allesverwoestend. Zijn oordeel reikt van de diepe afgrond (in de zee), tot aan het land (verg. Ps.36:7). Het woord voor 'land' dat Amos gebruikt wijst op een erfdeel. Dus niet zomaar een stuk land, maar familiebezit. Dat is bezit dat God heeft toevertrouwd. En dat mogen we betrekken op het land Kanaän dat God Zijn volk heeft gegeven. Hier zegt God dat Hij de macht heeft om het bezit dat Hij eerst heeft gegeven, weer af te nemen.

Amos krijgt de vrijmoedigheid om God toe te roepen om toch op te houden. Dat hij dit durft laat de grote nood van Amos zien als gevolg van dit visioen. Maar Amos weet wel zijn plaats. Hij weet het niet beter dan God, maar wijst door de nood gedrongen God opnieuw op Zijn band met Jakob. De eens onoprechte Jakob, was toch ook niet door de HEERE verworpen, maar gezegend!

Tot twee keer toe laat God Zich verbidden. Hij deed het niet (vers 3 en 6). De HEERE kreeg berouw over Zijn voornemen. Was het dan geen goed 'plan' van Hem? Nee, zo kunnen we dat niet zeggen. Zijn straf was rechtvaardig. Zijn oordeel was

weloverwogen. God besluit slechts om, op het gebed van Amos, nog langer geduld te hebben met Zijn volk. Het oordeel wordt afgewend. Maar afwenden is niet hetzelfde als afblazen. Afwenden wil zeggen: God wil de mogelijkheid nog geven tot berouw en bekering, zodat Hij het volk weer in genade kan aannemen. Uit het Nieuwe Testament weten we dat God deze mogelijkheid kon en wilde geven omdat Zijn Zoon al van eeuwigheid af gereed stond om naar de aarde te komen om plaatsvervangend het oordeel te dragen.

Derde visioen: het paslood

Met een paslood, touw met een loden gewicht eraan, bezoekt de HEERE in het derde visioen een stadsmuur. Die muur is het beeld van het volk Israël. Eens is die muur met behulp van een paslood recht gebouwd. Maar nu komt God met het paslood om te zien hoe de muur er momenteel bijstaat. Zijn bevinding is: rijp voor de sloop! God zal zijn volk niet langer voorbijgaan met Zijn oordelen.

Hoe God Israël zal straffen staat in vers 9. De heilige plaatsen waar het volk God schijnheilig diende en schijnvrede vond, zullen worden verwoest. De (offer)hoogte van Izak verwijst onder andere naar het altaar dat in Berseba stond. Dat was een bedevaartsoord geworden (Amos 5:5). Het is voor de HEERE van geen enkel nut of betekenis. Het zal ook geen nut voor de Israëlieten hebben. Concreet wordt tenslotte het oordeel aan het koningshuis van koning Jerobeam aangezegd. In het eerste visioen werd de koning nog gespaard. Hier dus duidelijk niet.

Interruptie

Het zal naar aanleiding van de slotwoorden van het derde visioen zijn, dat de vertelling van de visioenen van Amos nu onderbroken

wordt. Het blijkt namelijk dat Amazia, een priester van koning Jerobeam in Bethel, een man uit het gewone volk, onder de luisteraars aanwezig is. Nu Amos zich rechtstreeks tegen de koning van Israël heeft gekeerd, en dus tegen zijn werkgever, wordt de boodschap van Amos voor Amazia te gortig. Hij licht de koning in en sommeert Amos het heiligdom te Bethel te verlaten.

Amos wordt door deze Amazia in rede gevallen. Zonder dat Amazia dat zelf zal hebben beseft, is zijn interruptie tekenend voor de situatie in Israël. Deze Amazia dient namelijk God niet, maar de koning. Hij komt niet op voor de belangen van de God, maar voor zijn broodheer. Ten diepste strijd deze Amazia alleen voor zijn eigen inkomen. Hij zag misschien hoe het volk onder de indruk kwam van Amos prediking. ‘Dat loopt verkeerd’, zal hij hebben gedacht. ‘Straks gaat het volk Amos achterna en dan blijft ik hier werkloos achter bij het gouden kalf. Weg inkomen, weg aanzien.’ Dat Amazia voor het geld het priesterbaantje vervult, blijkt uit het slot van vers 12. Amazia beschuldigd Amos van geldklopperij met zijn profetieën en visioenen. Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten.

Zoals Amazia reageert, is het met heel het volk gesteld. De koning voorop. Gods profeten worden de mond gesnoerd, want zij leggen de vinger bij de zere plek. Namelijk dat het volk niet voor God, en niet volgens Zijn voorschriften leeft. Ze leven voor zichzelf en lappen Gods geboden aan hun laars. Daarom, wanneer God spreekt door middel van Zijn profeten, worden die het zwijgen opgelegd. De brutaliteit van Amazia wordt bestraft met een persoonlijke oordeelsprofetie.

Vierde visioen: de korf zomervruchten

Amos kan weer verder spreken. Het vierde visioen moet nog worden verteld! Dit visioen heeft eenzelfde strekking als het derde. Net als de muur is het fruit aan zijn 'houdbaarheidsdatum'. Want zo moeten we die mand met zomervruchten voor ons zien: het gaat om overrijp zomerfruit. Het is niet langer te bewaren. Zo is ook het einde gekomen voor het volk Israël. De Heere gaat niet langer aan al hun ongerechtigheden voorbij.

En dan die aangrijpende woorden 'Ik zal het niet langer voorbijgaan'. Met deze woorden snijdt de HEERE Amos de pas af om opnieuw te gaan bidden. Want wanneer de mensen bewust hun hoofd onder het kussen blijven stoppen om Gods stem niet te horen, valt ten laatste Gods oordeel als een deken over hen heen. Als er al iets te zingen overblijft (vers 3a), is dat niets anders dan klaagliederen. Want de gestorvenen zullen zo talrijk zijn dat men niet anders kan dan ze aan de kant slepen. Haastig. Zwijgend.

Gespreksvragen

1. De profeet wordt priester wanneer hij voor zijn volk bidt (Amos 7:2 en 5). Waar en hoe zien we dat in het leven van de Heere Jezus terug?
2. In Jakobus 5:16b lezen we dat een krachtig gebed van een rechtvaardige veel tot stand brengt. Waar vinden we zulke rechtvaardigen? Wat heeft het ons in dit geval te zeggen dat we moeten bidden in Jezus Naam? (Zie Joh.16:24; 1 Joh.2:1)
3. Kan het in onze tijd ook gebeuren dat God duidelijk maakt dat we niet meer mogen bidden voor iemand, of voor iets? (Zie 2 Kor.12:8-9)
4. In het derde visioen wordt een paslode gebruikt om de scheefstand van de muren vast te stellen. De Heere meet ook de muren van ons persoonlijke en kerkelijk leven op. Wat moet u op de knieën brengen?
5. Amazia beschuldigt Amos ervan dat hij voor 'eigen zak' profeteert. Hoe kan ware en valse prediking worden onderscheiden? (Zie 1 Tim.6:3-5)
6. In het vierde visioen zegt de HEERE dat Hij niet langer meer zal voorbijgaan. Het woord 'voorbijgaan' herinnert aan het Pascha. (Zie Ex.12:13 en 23) Toen ging de HEERE voorbij om te sparen. Op welke grond kan God ons nog sparend voorbijgaan? En wanneer niet meer?

Bijbelstudie

Het afwijken van Gods weg in het leven van Josafat. 2 Kron. 18: 1-28

Ds. A.K. Wallet

Verbinding, vs 1

Een spreekwoord luidt: het zijn sterke benen die de weelde kunnen dragen. Dat zien we in het leven van Josafat, dat als waarschuwing opgeschreven is voor ons. Zijn eerder radicale houding ten opzicht van Israël veranderde in een amicale verhouding. Hier in vs.1 zien we dan ook een grote tegenstelling. Je wrijft je ogen uit als je het leest.

We zien in dit vers wie de Heere voor Josafat is en wie Josafat is voor de Heere. De Heere zegende Josafat met rijkdom. Hij leek wat dat betreft wel op Salomo, die zo rijk was in goederen. Maar wat een zegen is van de Heere kan een vloek worden, als we het niet als zegen gebruiken. Nota bene zijn eer werd ook vergroot. Allerwege ontving hij meelevens en respect. Men eerde hem in de weg die hij met de Heere ging.

Hij verkreeg alles wat hij nodig had voor de regering van het land Juda. Maar dan gebeurt het intens verdrietige: hij ging zich belangrijk voelen. Hij ging meetellen onder de koningen die wel zagen dat het hem goed ging en graag goede vrienden met hem wilde worden. En dan zie je dat Josafat zich soepeler gaat opstellen t.o.v. Israël, waar de goddeloze Achab koning was.

We zien dat hij huwelijksbanden met het huis van Achab zoekt. U moet weten dat huwelijken in koningshuizen vaak met politieke doeleinden gesloten werden, met als doel vergroting en verbreding van de macht. Het was dus niet zo dat

Joram verliefd werd op Athalia, maar het huwelijk werd gesloten als bezegeling van de ontstane contacten.

Nee, het gebed voor dit huwelijk bleef achterwege. Wat zien we als vervolg van de sluiting van dit huwelijk? Weet, dat deze Athalia later naar de macht grijpt en het messiaanse koninkrijk van Juda tracht uit te roeien. Het werd het slechtste huwelijk in het huis van David.

Verleiding, vs 2

Als je eenmaal in een bepaald circuit zit moet je wel meedraaien. Er zijn vriendschappelijke betrekkingen en ontmoetingen door de gezamenlijke familie. Zo wordt een sterkere verleiding voorbereid. Allereerst dat Josafat zich op gevaarlijk terrein gaat begeven. Niet Achab komt naar Josafat, maar net andersom. De koning van Juda begeeft zich op glad ijs. Een enorm staatsiebanket is gereed gemaakt. Het doet zich goed smaken, de sterke drank zal niet ontbroken hebben. Er is een bepaald sfeertje gekweekt.

Dan komt Achab met zijn voorstel op de proppen. Zou Josafat mee willen optrekken naar Ramoth in Gilead? Deze plaats was een strategische plaats en destijds door de Syriërs onder Benhadad veroverd en wilde Achab nu weer terug veroveren. Wellicht voelde Josafat zich vereerd met deze vraag want daaruit blijkt dat hij als koning mee ging tellen.

Achab spoorde, je kunt ook vertalen 'porde' hem op en verleidde hem er toe

het verzoek in te willigen. De schrijver, ten diepste de Heilige Geest laat ons zien welke tactieken gebruikt worden om je te doen afwijken van de rechte weg.

Verbluffend is het antwoord van Josafat. Hij zegt niet: 'ik zal er nog eens over denken', maar ronduit: 'ik ben als u en mijn volk ook.' We gaan meedoen. Nota bene: zou ik niet haten die de Heere haten? Maar de slogan is: we zijn toch hetzelfde? Hij heeft echter nog wel één voorwaarde. Misschien kan hij het anders ook niet aan zijn achterban verkopen: dat is om de HEERE te vragen! Nog wel een lichtpuntje, maar is dat nog wel serieus na zijn toezegging? Toch ergens weet Josafat nog wel dat er toestemming van de Heere moet zijn.

Confrontatie, vs 3-27

Er is besloten om tegen Ramoth op te trekken, maar toch op Josafat's aandringen eerst naar het Woord van de HEERE te vragen. Dat gebeurt, want Achab trommelt heel de garde van de hofprofeten op, 400 man. Sommige zijn van mening dat het wel profeten van Jahwe zijn, maar spreken wat Achab wil horen. Anderen denken dat het Baälspofeten zijn, die dus al 'sowieso spreken' wat Achab wil. Maar hoe ook, beide soorten zijn valse profeten, die Achab naar de mond praten. Op de vraag of zij op zullen trekken spreken al de 400 profeten dat hij met succes zal kunnen gaan strijden. Achab is enthousiast maar Josafat niet. Het gaat hem te vlot af. Daarom zijn vraag: is er nog niet een profeet van de HEERE? Een ware profeet. Hij verlangt dus een second opinion. Achab kent er wel een, maar haat hem om zijn eerlijkheid, want daar komt het in feite op neer.

Josafat krijgt toch gedaan dat deze Micha geroepen wordt. Een bode moet Micha halen en deze spoort Micha aan hetzelfde

als de 400 profeten te spreken. Die bode houdt van eenheid. Maar Micha zegt: wat de HEERE zegt, zal ik spreken.

Dat wordt dan ook een groot tumult als Micha het woord voert. Kinnenbakslagen kan hij krijgen enz.. Hij houdt een heel ernstige preek over het feit dat er een leugengeest is gekomen bij deze valse profeten. Nota bene: Achab vraagt hem om de waarheid te spreken, maar als dit niet naar wens is kan Micha de cel in. Micha heeft maar niet een iets andere zienswijze, maar een totaal andere. Eén die uit God is. Waarheid en leugen staan hier lijnrecht tegenover elkaar. Eén tegenover 400.

Verblindings, vs 28

Hoe blind kan iemand zijn? We zouden verwachten dat Josafat zou zeggen: 'het is mij duidelijk, ik zal niet mee optrekken. Ik heb het Woord van de Heere gehoord en kan en mag niet meegaan in deze onheilige strijd. Gods oordeel rust er op'.

Maar wat gebeurt? Vs 29: Zo trokken ze beide op naar Ramoth. Een goddeloze koning en wat heette een Godvrezende koning. Josafat had zelf om de komst van Micha gevraagd maar dan toch doen wat de meeste stemmen zeggen. Zo verblind kan ook een kind van God zijn.

De Schrift zegt: volg de meerderheid in het kwade niet na.

Gespreksvragen

1. Heeft de afval in onze tijd ook te maken met de welvaart. Is welvaart een genade die we van de Heere mogen ontvangen? Hoe hebben wij als christenen om te gaan met rijkdom?
2. Het spreekwoord zegt: Zeg mij, wie je vrienden zijn en ik zal zeggen wie u bent! Wat betekent vriend in dit spreekwoord?
3. Uit welke motieven bewerkstelligde Josafat een huwelijk voor zijn zoon? Kan een huwelijk met een buitenkerkelijke goed zijn? Weer een spreekwoord: Twee geloven op één kussen daar slaapt de duivel tussen. Is dit te kras gesproken?
4. Josafat ging ruimer denken op bepaalde gebieden. Hoe kan dat bij ons gebeuren? Wat verstaan we onder vervlakking en een wereldse levensstijl?
5. Durven we een eenling te zijn in onze maatschappij, soms zelfs in de kerk? Zegt de tegenstelling '400 tegenover één' ons wat?
6. Wat kunnen de motieven van Josafat geweest zijn om toch de zijde van Achab te kiezen? Zou hij gedacht hebben dat er wel veel waars in zat, maar dat Micha toch iets te ver ging of dat de toon anders kon? Horen we vandaag ook wel zulke argumenten? Kon Micha anders spreken?
7. Zijn er vandaag ook nog valse profeten in de kerk van Nederland? Wat zijn de kenmerken?

Boekbespreking

Zijn bloed kome over ons.

Een reflectie op een traditionele tekstuitleg in de gereformeerde gezindte, door ds. C.P. de Boer

De woorden “Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!” (Matth. 27:25) zijn in de loop van de eeuwen in christelijke kringen uitgelegd als een wraakbede. Kort na de kruisdood van de Heere Jezus namen de Romeinen in het jaar 70 Jeruzalem in, verwoestten de tempel en kruisigden duizenden Joden. Dit vreselijke gebeuren luidde een tijd vol lijden in, met de Holocaust als voorlopig dieptepunt. Veel christenen beschouwen deze vreselijke gebeurtenissen als Gods antwoord op dit gebed van Israël. Het Joodse volk verwierp toen Gods Messias. Om die reden heeft God Israël verworpen. Hij straft het Joodse volk. Kan deze uitleg met oude papieren de toets van de Heilige Schrift doorstaan? De dominee uit Sliedrecht gaat in dit boekje op deze vraag in. Hij heeft dit boekje geschreven met het doel om het onhoudbare en gevaarlijke van dit eeuwenoude denken aan te tonen en daarvoor in de plaats een uitleg van deze woorden aan te bieden die recht doet aan de oorspronkelijke betekenis van deze woorden in het Nieuwe Testament en recht doet aan de blijvende en unieke plaats van het Joodse volk in Gods heilsgeschiedenis. Wij leven in een tijd met opkomend antisemitisme. Daarom is het een goede zaak om kennis te nemen van dit boekje.

A. Kok

We leven allemaal in een bewogen tijd. Toen het jaar 2020 begon, hebben we nooit kunnen denken dat Covid-19 de maatschappij en ons leven zou gaan beheersen. Ook de kerken en de kerkelijke activiteiten kregen er mee te maken. En nog is het niet voorbij. Hoelang zal het nog duren? Dat weet de Heere alleen en het loopt Hem niet uit de Hand! Hij regeert!

Hoe zijn uw vergaderingen van uw Mannenvereniging verlopen? Voor sommige verenigingen was het haast onmogelijk om te vergaderen. Veel mannenbroeders behoren immers tot een kwetsbare leeftijd. Vergaderruimten moesten worden aangepast vanwege de onderlinge afstand van anderhalve meter. Ook al zijn allerlei maatregelen vanuit de overheid genomen, de situatie blijft onzeker zolang er geen vaccin is. Gelukkig worden er kerkdiensten uitgezonden. Want de kerkgang is beperkt. We krijgen een oefening in verlangen. In het gemis ervaren we hoe belangrijk het heil is dat de Heere ons in Zijn huis en op de vereniging doet smaken.

In deze Saamwerker vindt u de vijfde schets vanuit de brief aan de Kolossenzen. We danken ds. M. Bot voor zijn bijdragen.

Mede namens de andere bestuursleden wens ik u goede kerstdagen en een gezegend 2021 toe. Bij het verder gaan van de tijd staat vast: "Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is." (Lukas 19:10)

Ons gebed, in de tijden die we nu beleven,

is wat Luther dichtte toen de zaak van de Reformatie scheen te wankelen. De Turken lagen voor de poort van Wenen en vanuit Rome werd alles gedaan om de reformatie te niet te doen. De keurvorst vroeg, in deze crisis, om veel gebed, vooral ook door alle kinderen. Luther maakte hierop onderstaand lied dat een gebed is:

*Bewaar ons, Heere, bij Uw Woord,
de boze vijand brandt en moordt,
hij trekt ten strijde om Uw Zoon
met list te stoten van de troon.*

*Heer' Jezus Christus, toon Uw macht
aan satan, die Uw volk veracht.
Behoed Uw arme Christenheid,
dat zij U love t' allen tijd.*

*O Geest, Die ons bij God bewaart
verenig Gij Uw volk op aard.
Wees bij ons in de laatste nood
en voer ons veilig door de dood.*

Ontvang allen een hartelijke,
meelevende groet.

Namens het bestuur, een hartelijke groet
A. Kok, secretaris

*Datum inleveren kopij voor De Saamwerker
nummer 1-2021 D.V. uiterlijk zaterdag
16 januari 2021*

Kolossenzen, deel 5

Rang en stand (3:18-4:1)

De praktijk van het christelijke leven is door Paulus in het voorafgaande van hoofdstuk 3 prachtig verwoord. Vers 17 komt mooi tot een afronding, met de conclusie: 'Alles wat u doet met woorden of met daden, doe dat alles in de Naam van de Heere Jezus, terwijl u God en de Vader dankt door Hem.' Paulus zou nu naar hoofdstuk 4 van de brief kunnen gaan, richting een afronding. Toch komt hier nog een alinea tussen: 3:18-4:1. Dat is best opvallend. Als deze alinea niet in de brief stond, zouden we hem niet gemist hebben. Waarom nu nog een speciaal gedeelte over 'rangen en standen' in gezin en werk?

Het belang van een gedeelte als dit, zal in die tijd meer geproefd zijn dan in onze tijd. Wij zijn door onze cultuur zo gewend geraakt aan een bepaalde graad van gelijkheidsdenken, dat een eerder vers als 3:11 ons niet meer opvalt. Daar staat, dat als men in de gemeente met de nieuwe mens bekleedt wordt, 'daarbij niet Griek en Jood van belang is, besnedene en onbesnedene, barbaar en Scyth, slaaf en vrije, maar Christus is alles en in allen.' In die tijd echter riep een vers als dit direct dringende vragen op, omdat men in die cultuur veel hiërarchischer dacht dan in onze cultuur. Wij zijn er aan gewend dat in een kerkbank een directeur naast een eenvoudige arbeider kan zitten, en een vrouw naast haar man. Maar in die tijd kende men dat niet. Als Paulus er dan nu toch toe oproept om elkaar in Christus als één te zien, preekt hij dan geen revolutie? Lukt hij zo geen opstand onder de slaven uit, of ondermijnt hij zo niet het gezag van de ouders over de kinderen? Die structuren

Ds. M. Bot

vormen toch het cement van de Grieks-Romeinse samenleving? Het is niet ondenkbaar dat een vers als 3:11 spanningen oproep. Zeker als je bedenkt dat men toen in eerste instantie in de vorm van kleine huisgemeentes bij elkaar kwam.

Geen revolutie

Het is dus begrijpelijk dat Paulus na het onderwijs over het onderling gemeentezijn, nu nog nader ingaat op de structuren van de samenleving. En dan beschrijft Paulus precies die verhoudingen die in een huishouden bestonden. Zeker bij rijke families was dat een groot huishouden, met veel personeel, en die woonden allemaal bij elkaar op het zelfde terrein. En nu onderwijst Paulus: al is er in de gemeente een geestelijke eenheid in de Heere, dat wil niet zeggen dat de rangen en standen uit het huishouden nu niet meer zouden gelden. En vanaf vers 18 beschrijft hij hoe de vader het hoofd van de familie blijft, van vrouw en kinderen, en hoe hij de heer blijft van de slaven. De orde in het huishouden moet blijven zoals hij is. De hiërarchie blijft in stand. Geen revolutie, maar christen binnen de bestaande structuren (zie ook bijv. 1 Kor. 7:20v.).

Dat moet best heftig geweest zijn, voor bijvoorbeeld de slaven. Aan hen worden in dit gedeelte de meeste woorden gewijd (vs. 22-25). Al was slavernij in die tijd heel wat anders dan de sla-vernij zoals we die uit ons koloniale verleden kennen (veel minder wreed), toch zal het niet makkelijk geweest zijn om in die tijd slaaf te zijn. Bood de kerk dan nu misschien de moge-

lijkheid om daar aan te ontsnappen?
Kon misschien vanuit de kerk een revolutie
begonnen worden? Nee. Wees christen
binnen de bestaande structuren, zegt Paulus.

Relativering

Toch worden door Paulus deze bestaande structuren echter niet kritiekloos verheerlijkt. Hij brengt er juist ook een belangrijke relativering in aan. Dat wordt het meeste duidelijk als je dit onderwijs vergelijkt met soortgelijk onderwijs bij de leraars en filosofen van deze tijd. In hun aansporingen heeft het mannelijke familiehoofd, de pater familias, het absolute gezag. Hier echter heeft Jezus Christus als Heere het hoogste gezag. In je rol als echtgenoot, kind of werknemer moet je je uiteindelijk op Jezus richten als je Heere (slot vers 18, slot vers 20, slot vers 22, etc.). Leef eerlijk voor Zijn aangezicht, en vind daarin vreugde. Alles wat je doet: doe het voor God. Hij zal je oordelen in het eindgericht, en Hij zal je belonen voor trouwe dienst.

Wederkerigheid

Vervolgens wordt in deze pericoop duidelijk: de ordeningen in het huishouden worden niet alleen gerelativeerd, maar bijgeschaafd.

Ook dit kom je het beste op het spoor door Paulus' woorden met die van de Grieks-Romeinse schrijvers te vergelijken. Ten eerste valt dan op dat Paulus niet alleen de vader aanspreekt. Gewoonlijk werd zo'n huisregel alleen geschreven voor de vader als hoofd van het huis. Alles draaide om hem, en alleen hem werd raad gegeven hoe hij zijn huis het beste besturen kon – in zijn voordeel. Vrouwen, kinderen en slaven telden helemaal niet mee. Zij werden niet voor vol aangezien, zij moesten gewoon gehoorzamen. Voor ons klinkt het dan misschien heel traditio-neel als Paulus de vrouwen tot onderdanigheid oproept,

en de kinderen tot gehoorzaamheid – in alles. Echter, voor die tijd was het juist bijzonder dat Paulus zich nu toch ook tot de vrouwen, kinderen en slaven richt, en hen aanspreekt als volwaardige personen die zelf een verantwoorde-lijkheid hebben voor de Heere.

Vervolgens is het belangrijk om te zien dat Paulus nu ook een wederkerigheid aanbrengt. Niet alleen van de vrouw wordt nu gevraagd dat ze onderdanig moet zijn aan haar man, haar man krijgt nu zelf ook een opdracht: heb haar lief! Dat geeft een balans die uniek was voor die tijd. 'En wees niet verbitterd tegen haar' (vers 19b): blijkbaar was dat niet ongewoon in die tijd, ver-bittering van de man richting zijn vrouw. Daar lag dan nu een hele opdracht voor hem, om van verbittering tot liefhebben te komen.

Ook de verhouding heer-slaaf krijgt nu een wederkerigheid. Niet alleen de slaaf die de heer moet gehoorzamen, maar: 'Heren, behandel uw slaven rechtvaardig en op gelijke wijze. U weet immers dat ook u een Heere hebt in de hemelen.' (vers 1). In de oudheid kon een heer met zijn slaaf doen wat hij wilde. Er was geen arbeidsrecht. Hier wordt hij opgeroepen eerlijk en rechtvaardig om te gaan met zijn personeel, want: is hij zelf ook niet een slaaf, een dienstknecht, maar dan van God? En God zal straks een ieder onpartijdig oordelen (vers 25).

Gespreksvragen

1. Paulus roept op om in de bestaande structuren van huwelijk, gezin en werk christen te zijn. Stellingen:
  - a. 'Je hoeft niet in Afrika hulpverlener te worden, je kan ook hier in je eigen plaats je oma in het verzorgingstehuis eens opzoeken'
  - b. 'In een slecht / moeizaam huwelijk is het wreed om van de partners te vragen dat ze binnen die bestaande structuur hun christen-zijn vorm geven'.
2. In oude Hervormde kerken zie je nog wel eens zgn. herenbanken staan: extra fraaie en prominente kerkbanken, destijds speciaal voor de 'upperclass'.
  - a. Bekijk een dergelijke bank door met uw smartphone bij Google te zoeken op 'herenbanken kerk' (afbeeldingen). Denk u eens in dat u op een zondag in de vorige eeuw als notabele in die bank een kerkdienst volgt. Hoe zou dat voelen?
  - b. Letterlijk hebben wij geen herenbanken meer in de kerk. Maar figuurlijk? Is er 'aanzien des persoons' in uw gemeente? Hoe geeft dit Bijbelgedeelte daar richting aan?
3. Tot slot: bid met elkaar voor de huwelijken, de gezinnen, de werknemers en werkgevers in de gemeente. Bid ook voor hen die (ongewild) single of kinderloos of werkloos zijn.

Geloof in het gezin

Veruit de meeste kinderen in de gemeente zijn gedoopt. Ouders hebben hun ja-woord gegeven. Maar hoe leren we onze kinderen en kleinkinderen hun doop te begrijpen en hoe worden ouders toegerust om hun kinderen daarin te onderwijzen?

Geloof in het gezin heeft, in samenwerking met diverse partijen, een doopbox samengesteld. Op deze manier willen we ouders inspireren tot een christelijke opvoeding. Met een mix van bezinning en praktische handvatten laten we hen kennismaken met mooie materialen.

De inhoud van de doopbox is gelinkt aan de zes thema's waar Geloof in het gezin ook op het online opvoedplein mee werkt: bidden, Bijbellezen, christelijke feestdagen, dagelijks leven, in gesprek en mijlpalen.

De doopbox is te bestellen via:
www.geloofinhetgezin.nl/doopbox.
De prijs is 1 Euro per stuk.

Drie-enig God, U zij al d' eer?!

Ds. W.A. Capellen

We spreken op de mannenvereniging als broeders met elkaar over allerlei onderwerpen. Met woorden uit de Bijbel sporen we elkaar aan, bemoedigen we elkaar. We luisteren en stellen vragen. We bidden met en voor elkaar. Houden we in ons denken, spreken en bidden ook rekening met de drie-enige God?

Wij geloven in de drieenige God

Het is 'vanzelfsprekend' dat we geloven dat de Heere de drie-enige God is. Elke zondag stemmen we van harte in met de apostolische geloofsbelijdenis, die niet anders is dan een belijdenis van ons geloof in de drie-enige God: Vader, Zoon en Heilige Geest.

We onderschrijven met de geloofsbelijdenis van Athanasius dat wie zalig wil worden zal moeten geloven in de drie-enige God. Wij kunnen *God de Vader* en Zijn verkiezende liefde niet missen.

Wij kunnen *God de Zoon* en Zijn verlossing aan het kruis niet missen. Jezus offerde Zich op, verdiende genade en deelt deze uit door Zijn Geest.

En daarom kunnen wij *God de Heilige Geest* en Zijn heiligmaking, Zijn vernieuwing van ons leven niet missen. De Geest deelt uit wat Jezus, Die de Vader gaf, heeft verdiend. Hij verbindt aan en houdt bij Jezus. Zonder het heil van de drie-enige God zijn we verloren. Maar in Hem, de drie-enige God, ligt onze volle zaligheid opgesloten en ligt die ook vast. Voor eeuwig vast.

Natuurlijk, dat geloven we. En we zingen enthousiast: drie-enig God, U zij al de eer!

Maar houden we in onze contacten ook rekening met de drie-enige God? Bidden we tot de drie-enige God? Geven we God de eer die Hem toekomt? Bemoedigen we elkaar met het werk van de drie-enige God?

Dit schrijven is te lezen als een aansporing om (meer) rekening te houden met de drie-enige God en Zijn werk. Daarbij richt ik me specifiek op die schapen van de goede Herder die twifelen of ze wel behouden Thuis zullen komen.

Bemoedigen met het werk van de drie-enige God

Het kan zomaar gebeuren dat je op een verenigingsavond een broeder hoort zuchten die de Heere lief heeft gekregen, maar teleurgesteld is geraakt in zichzelf. Zijn liefde, geloofsijver en geloofsvolharding valt tegen. Er is sprake van achteruitgang, verachtering in de genade. Hij is in de zonde gevallen doordat onbedacht (of bedacht?) de Herder uit het oog verloren is. Of oude zondige levenspatronen hebben de overhand gekregen.

Er is de worsteling: hoe moet het nu verder? Wil de Heere wel met mij verder? Komt het wel goed met mij of zinkt mijn levensscheepje straks nog voor de kust van de eeuwige stranden? Zou God afscheid van mij nemen, mij loslaten? Dat zijn indringende vragen. Is zo'n iemand te bemoedigen met het werk van de drie-enige God?

De Dordtse Leerregels geven een goede handreiking.

Hoofdstuk 5, paragraaf 8, wil duidelijk maken dat gelovigen voor rekening liggen van de drie-enige God. Dát geeft houvast!

Wat kan het troostvol zijn om deze broeder(s) te wijzen op *God de Vader* die Zijn raad niet verandert.

Hij heeft de namen van Zijn kinderen niet met een potloodje geschreven in het boek des levens om vervolgens te kijken hoe ze het doen en hoe ze het eraf brengen. En als Hij teleurgesteld wordt in hen, wist Hij hun naam weg uit het boek des levens. Nee, Gods raad blijft staan.

En de belofte van de Vader, dat waar Hij het goede werk begonnen is het ook voltooit, verbreekt Hij niet. Wat uit Zijn lippen gaat, is vast en onverbroken. Daar kun je voor honderd procent op aan. Grote, hoge, imposante bergen, toonbeeld van kracht en onverzettelijkheid, staan al eeuwenlang onwankelbaar vast. Maar Gods beloften zijn echter vaster! Want, zegt de HEERE, bergen zouden nog kunnen wijken en wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, Mijn trouw zal niet wankelen (Jes.54:10). De Vader houdt Zijn kinderen vast op de onstuimige levenszee.

En *God de Zoon*, Jezus Christus, doet niet anders. Hij laat hen niet vallen, al struikelen en vallen zij wél. Hij laat hen niet los. Anders zou de verdienste, de voorbede en de bewaring van God de Zoon krachteloos gemaakt worden. Wat heeft Jezus gedaan? Hij heeft voor de gelovigen betaald. Hij heeft de Zijnen gekocht. Heeft Hij Zijn bloed dan tevergeefs gestort? Dat is onmogelijk. Jezus heeft álles betaald en álles verdiend voor Zijn kinderen: óók de volharding. Jezus zit als Koning op de troon, aan de rechterhand van de Vader, en wat doet Hij? Hij beschermt hen. Hij bidt voor hen: Vader, bewaar ze in

Uw naam die U Mij gegeven hebt (Joh.17:11). Dat gebed bidt Hij niet tevergeefs. De Zoon houdt Zijn kinderen vast op de woelige levenszee.

Zou het waar zijn dat Gods kind afvalt van het geloof? Zou het mogelijk zijn dat het levensscheepje van de gelovige niet behouden in de hemelse haven komt? Nee. Dat is onmogelijk want *God de Heilige Geest* heeft de gelovigen verzegeld. De Heilige Geest heeft het zegel, het stempel, heeft Gods waarmerk op de Zijnen gedrukt. Ze horen bij Hem. Ze zijn van Hem. Ze zijn Zijn eigendom.

Zou de Heilige Geest dat zegel eerst afdrukken en dan weer wegnemen? Nee, de verzegeling door de Heilige Geest kan niet vernietigd worden. Integendeel. Octavius Winslow (1808-1878), een Engelse predikant, schrijft in één van zijn brieven dat naarmate de Heilige Geest verder werkt, Hij het zegel, het eigendomskenmerk niet wegneemt, maar juist meer en dieper afdrukt.

De drie-enige God houdt de gelovige vast. Daar zorgt de Vader, de Zoon en de Geest voor. Daar staat de drie-enige God garant voor. En omdat God vasthoudt en bewaard, komen al Gods kinderen thuis. Dáár mag ter bemoediging in het gesprek de vinger bij gelegd worden.

Zonden belijden aan de drie-enige God

Juist de belijdenis dat wij geloven in de drie-enige God en dat de gelovige ondanks zonden en tekorten, falen en afdwalen, voor rekening ligt van de Drie-enige mag me stof geven om in het gebed tot deze ene God, onderscheiden in drie Personen, te bidden.

Zou er dan niet alle redenen toe zijn om ons allereerst te verootmoedigen voor Hem door Hem onze zonden te belijden?

Als er sprake is van een toelaten van

de zonde, een omarmen van een zondig levenspatroon, een vallen in de zonde, is het ook goed om vergeving te vragen aan de drie-enige God.

Als we elkaar de vraag stellen aan wie we onze zonden belijden, zou het me niet verbazen dat we als antwoord geven:

ik vraag aan God om vergeving.

Maar zou het niet goed zijn om onze zonden te belijden die we in het bijzonder hebben bedreven tegen de Vader, of de Zoon, of de Heilige Geest? Wij belijden toch het geloof in de drie-enige God?

Dat betekent dat we heel gericht tot *de Vader* mogen bidden om aan Hem te belijden: Vader, ik heb tegen U gezondigd. Ik ben weggelopen bij U en heb Uw Vaderlijke liefde versmaad door de vader van de leugen (opnieuw) het oor te geven. Vergeef mij. Leer mij Uw welbehagen te doen (Ps.143:10).

Dat betekent dat we heel gericht tot *de Zoon* mogen bidden om aan Hem te vragen: Vergeef dat ik Uw woorden, Uw aanwijzingen en waarschuwingen die ik in de evangeliën lees, in de wind heb geslagen. Vergeef mij dat ik Uw gestort bloed onrein heb geacht.

Dat betekent dat we heel gericht tot *de Heilige Geest* mogen bidden om aan Hem te vragen: Vergeef me dat ik zo vaak eigen gekozen wegen bewandel. Vergeef me dat ik dacht op eigen houtje, in eigen kracht wel achter Jezus aan te kunnen komen. Vergeef me dat ik Uw geduld zo vaak op de proef stel en dat U vandaag weer zo druk bezig was om mijn handen leeg te krijgen zodat ik aan Uw hand zal gaan. Vergeef me dat ik denk te kunnen bidden zonder U. Vergeef me dat ik van de week, toen en daar wegdraaide voor het licht dat U

liet schijnen over mijn leven. Ik merk sindsdien een stuk dorheid in mijn leven. Vergeef dat o Heilige Geest, trek U niet terug uit mijn leven (Ps.51:13).

Als ik zondig, zondig ik tegen de ene God. Tegelijkertijd zondig ik ook tegen de onderscheiden Personen en heb ik mijn zonden te belijden tegenover de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Zouden we op dit punt niet (meer) kunnen bidden tot de drie-enige God?

Daarbij mogen we als verbondskinderen gelovig pleiten op de doopbelofte van de drie-enige God. De Heere gaf de doopbelofte niet om die als dood kapitaal te laten liggen, maar om deze belofte Hem gelovig voor te houden. De doop blijft ons hele leven van kracht.

Het is een grote schat, een zichtbaar teken van Gods genade.

Om met de woorden van het doopformulier te spreken: “En wanneer wij soms uit zwakheid in zonden vallen, moeten wij aan Gods genade niet twifelen, en ook niet in zonde blijven liggen. De doop is immers een zegel en ontwijfelbaar getuigenis dat wij een eeuwig verbond der genade met God hebben.”

Aanbidden van de drie-enige God

Waar we elkaar bemoedigen met het werk van en bidden tot de drie-enige God mag de aanbidding niet uitblijven.

Dan mogen we persoonlijk en samen *de Vader* aanbidden.

Ik loof U machtige Vader, dat U mij niet afschrijft omdat ik gezondigd heb. U hebt in Uw verkiezende liefde mij gebracht onder de verkondiging van Uw Woord. U hebt Uw eniggeboren Zoon geschonken. Hem niet gespaard maar voor ons overgegeven en U hebt Hem ondanks alle

laster en spot die Hem ten deel viel niet voortijdig van het kruis gehaald. Dank daarvoor. Ik heb U lief. Ere zij aan God de Vader!

Dan mogen we persoonlijk en samen *de Zoon* aanbidden.

Ik wil U danken, o Zoon, dat U bereid was om naar een donkere, koude, zondige wereld af te dalen. En dat in U een fontein van genade is die mijn zondes Schuld wil afwassen.

Ik loof U, genadige Zoon, dat U raad weet met mijn ongerechtigheden en mijn weerspanning overtreden verzoent en zuivert. Dank voor Uw gehoorzaamheid tot op het kruis.

Dank voor Uw opzoekende liefde. Dank dat U mijn Redder bent, mijn Voorspreker en dat ik elke dag weer bij U mag terugkomen om vergeving te vragen. Dank voor Uw bewogenheid, Uw medelijden. Ik heb U lief. Ere zij aan God de Zoon!

Dan mogen we persoonlijk en samen *de Heilige Geest* aanbidden.

Ik wil U danken dat U me steeds wil inwinnen voor de liefde van God. Ik loof u, Heilige Geest, dat U na mijn val, na mijn afdwalen mij weer opzocht en opraapte. Alle dank aan U dat U me liet zien dat ik het niet heb en nooit zal hebben, maar dat de zaligheid buiten mijzelf ligt in Christus.

Ik dank U dat U me houvast geeft aan het geschreven en gesproken Woord. Ik prijs U dat U me bij de hand wil nemen en op de goede weg leidt en wil houden. Ik wil het tegen U zeggen dat ik maar niet begrijpen kan dat U inwoning wilde maken in mijn hart, mijn leven. Ik kan nog minder begrijpen dat U in mijn hart wil blijven.

Ik heb U lief. Ere zij aan God de Heilige Geest! Ere zij aan de drie-enige God!

Want als ik de Vader eer, eer ik ook de Zoon en de Heilige Geest. En als ik de Zoon eer, eer ik ook Vader en de Geest. En als ik de Heilige Geest eer, eer ik ook de Vader en de Zoon. Ik zal met hart en mond de naam van de drie-enige God verhogen.

Tenslotte

Voor de meeste van ons geldt dat zij als baby zijn gedoopt. De drie-enige God verbond Zijn naam met onze naam. De drie-enige God schreef Zijn Naam op een paar vierkante centimeters: op het voorhoofd. Toen wij nog heel klein waren, kwam Hij naar ons toe.

En aan het begin van elke week komt Hij opnieuw naar ons als gemeente toe. Op zondag, aan het begin van de eredienst. Aan het begin van de dienst klinkt de groet van de drie-enige God.

En aan het einde van de dienst, als de gemeente verder de week in mag gaan, worden wij heengezonden met de zegen van de drie-enige God. Zouden wij als broeders dan niet in de dagen daarna (op een verenigingsavond), tot het weer zondag wordt, elkaar wijzen op Hem, de Drie-enige? Dan mag het vraagteken in de titel verdwijnen, blijft het uitroepteken over.

*O Vader, dat Uw liefde ons blijf';
O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk;
O Geest, zend Uwen troost ons neer;
Drie-enig God, U zij al d' eer!*

Een lid van een M.V. stelde een vraag over de corona die nu woedt. Er is al heel wat over geschreven, maar vaak tegenstrijdig met elkaar.

Sommigen spreken over een straf van Godswege, anderen zijn weer heel voorzichtig en zeggen dat het niet buiten de Heere God omgaat, maar straf gaat weer te ver.

Anderen zeggen dat het geen straf is, want zo is God niet. God is toch liefde? Dus komt het van de satan. Weer een ander zegt dat zulke tijden wel meer zijn voortgekomen, het is niet zo ongewoon, maar we hebben het vaccin nog niet, dat er een einde aan kan maken. De vraagsteller weet nog dat veel mensen TBC hadden en in rustoorden moesten verblijven of in een tent achter eigen huis moesten verkeren. Nu is dat voorbij, maar nu we hebben weer een andere ziekte in de corona. Zou u hierover iets kunnen zeggen?

Het antwoord moet natuurlijk uit de Schrift komen, want aan allerlei menselijke gissingen hebben we niets.

Als het over de oordelen van de Heere God gaat moeten we allereerst in het boek Openbaring zijn.

Ik heb enige tijd geleden gepreekt over Openbaring 8, waar we lezen dat vier engelen op de bazuin moeten blazen. Elk van de engelen kondigt een gericht van God aan. Het zijn geen engelen van de Satan, die ook zijn trawanten heeft,

maar in dit hoofdstuk wordt duidelijk gesproken in vs.2: En ik zag de zeven engelen die voor God stonden en aan hen werden zeven bazuinen gegeven.

Dus de gerichten komen van God. In dit hoofdstuk zijn er vier engelen (de drie andere engelen komen in volgende hoofdstukken hun opdracht uitvoeren) die werkzaam zijn en op de bazuin van het gericht blazen. Zij moeten oordelen afkondigen en bewerken op het terrein van de landbouw, het vissenbestand, de watervoorziening en de lichtbronnen. Het gaat dan steeds over het feit dat 1/3 getroffen wordt.

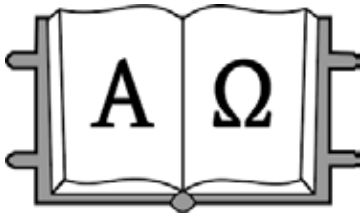
Dit zijn duidelijk straffen. Maar voor wie zijn die straffen? Vers 3 spreekt over gebeden van de heiligen om deze gerichten. Laten we niet vergeten dat bidden om de wederkomst, ook bidden is om de gerichten, die daaraan voorafgaan. Dus de straffen zijn er. Maar ze zijn er voor de goddelozen, voor hen die Gods wetten niet achten. Dus niet voor de kinderen van God? Nee, dat wil niet zeggen dat zij niet met de gevolgen van deze gerichten te maken krijgen, maar voor hen zijn het tekenen van de wederkomst van Christus. En volgens OP.9:21 willen deze straffen ook onbekeerden oproepen tot bekering. Het zijn nog geen hellestraffen. Denk aan de plagen in Egypte, die waren een straf voor de Farao en Egypte, maar waren tekenen van de verlossing van het volk Israël.

Gods kind leert wel, ook in onze tijd, ootmoediger voor de Heere te leven.

Wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd. Ook een sterkere gerichtheid op de komst van Jezus Christus, dient de zegen te zijn. Maar zal een kind van God ook niet belijden dat hij de straf verdiend heeft? Zeker. Hoe moet dat dan?

Zij mogen weten en dienen dat steeds meer te leren dat er EEN is die de straf voor hen gedragen heeft. Dat is Jezus Christus. Denk aan Jesaja 53: De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Denk aan het Avondmaalsformulier: De straf waaronder wij eeuwig hadden moeten verzinken, voor ons gedragen heeft.

Dus deze coronatijd is zowel straf als teken. Het zou de bruidskerk sieren als haar getuigenis helderder gehoord zou worden. We gaan een goede tijd tegemoet.

Gebed in corona tijd

't Is weer net zoals in maart en april.
We mogen slechts met dertig mensen komen.
Het loflied is ons uit de mond genomen,
en al het kringwerk ligt volkomen stil.

En al met al duurt dit nu al zo lang.
We kunnen nu elkaar nog niet ontmoeten
en elkaar ook niet hartelijk begroeten
en samenkomen met een lofgezang.

En wij verlangen, Heer', zo naar Uw kerk,
en wanneer zal dit virus nu verdwijnen
en mogen we weer in Uw huis verschijnen?
Gaat Gij met onze beden aan het werk.

Ontferm U Heer', over dit volk en land.
Wij smeken, Heer', Geef nog een keer ten goede.
Vergeef de zonden, neem ons in Uw hoede.
We leggen alles in Uw Vaderhand.

Monique Lourens, Emmen
(overgenomen uit 'Het Kerkblad voor het Noorden')

Mannenthemadagen

In het achterliggende seizoen konden -met uitzondering van Woerden- de mannen-themadagen 2020 helaas geen doorgang vinden. De geplande themadagen zijn om die reden doorgeschoven naar 2021.

Het thema is: 'Hemel en hel, feit of fabel?'
In 2021 worden op vijf plaatsen bijeenkomsten belegd.

17 april, Tholen

Sprekers: ds. M.M. van Campen en ds. H. Peet.

17 april, 't Harde

Sprekers: ds. B. de Graaf en ds. J.P. Nap

11 september, Ridderkerk

Sprekers: ds. M.M. van Campen en ds. W.N. Middelkoop.

23 oktober Veenendaal

Sprekers: ds. B. de Graaf en ds. J.P. Nap.

U krijgt nog informatie over de mannen-themadag in Woerden. Onder het voorbehoud van Jakobus zien we uit naar mooie themadagen.